

۲۰۱۸/۱۰/۰۲

همایون شاه عالمی

خود خواهی آتش است

هرکس سرش نگاه کند در کلاه خویش
هرکس برای خویش شده پادشاه خویش
ترس خدا کجاست فقط وهم غفلت است
هرکس به کهر با بکشد وزن کاه خویش
اینجا جنازه های مروت به خاک رفت
هرکس به نفع خویش گزیدست راه خویش
وجدان مردمان به خواب عمیق رفت
هرکس سلاح و پول زند در سپاه خویش
اینجا سیاهی را به سپیدی کشیده پول
هرکس ز خود برون بکشد مهر و ماه خویش
صادق به رنج و غم شده خائن به عزتست
روباه ز دم خویش بسازد گواه خویش
قاتل خودش به مسند قاضی نشسته است
دزدانی را نموده سگ بارگاه خویش
خودخواهی آتشست بدنبال جهل ما
کو مردی تا بیان کند اشتباه خویش؟
در خواب غفلت است ببینید ملتی
بنشسته انتظار به روز فنا خویش

دستِ دعایِ ظاهری تزویر و مکر شد
انداخت آن خدایِ مگر از نگاهِ خویش
هُشدار این زمان همایون سخن مگو
تا پای گور میبری این اشک و آه خویش

سید همایون شاه «عالمی»
۲۸ سپتامبر ۲۰۱۸ م
خود خواهی آتشست

